

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 9C/103/2010
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6708214983
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 04. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Snopčoková
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2013:6708214983.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred sudkyňou JUDr. Annou Snopčokovou v právnej veci navrhovateľa Mgr. Viktórii Hellenbart, správkyne konkurznej podstaty úpadcu LESOSTAV LTM s. r. o. so sídlom Lučenecká cesta 2266/6, 960 07 Zvolen, IČO: 36 620 572 so sídlom správkyne konkurznej podstaty M. Rázusa 23, 984 01 Lučenec proti odporcom 1./ Lesostav Zvolen, a.s., so sídlom Lučenecká cesta 5, 960 01 Zvolen, IČO: 31 642 110, zastúpenému JUDr. Ľubomírom Ivanom, advokátom so sídlom Dukelských hrdinov 16, 960 01 Zvolen a 2./ L. Š., nar. XX. XX. XXXX, bytom L.. D.. Š. XXX/XX, XXX XX Ž. M. W., zast. JUDr. Jozefom Brázdilom, advokátom, Advokátska kancelária so sídlom Trhová 1, 960 01 Zvolen, o zaplatenie 41.492,40 EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd návrh navrhovateľa **z a m i e t a**.

O trovách konania súd rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ, pôvodne obchodná spoločnosť LESOSTAV LTM s. r. o. , IČO: 36620572 so sídlom Lučenecká cesta 2266/6, Zvolen sa domáhal voči odporcom návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 18. 12. 2008 sumy 1.250.000,- Sk čo po prepočte konverzným kurzom 1,- EUR = 30,126 Sk predstavuje istinu 41.492,40 EUR spolu s príslušenstvom a to úrokom z omeškania z dlžnej sumy od 03. 12. 2008 do zaplatenia.

Návrh odôvodnil tým, že navrhovateľ dňa 19. 12. 2005 a potom dňa 22. 12. 2005 na požiadanie odporcu v 2. rade, ktorý bol v tomto čase zamestnancom Lesostavu Zvolen, a.s., odovzdal finančné čiastky, najprv vo výške 1.000.000,- Sk dňa 19. 12. 2005 a potom dňa 22. 12. 2005 finančnú čiastku 250.000,- Sk, ktoré aj osobne na protipodpis prevzal p. L. Š.E. (odporca v 2. rade), čo menovaný aj potvrdil svojim vlastnoručným podpisom na oboch výdavkových dokladoch. Nakoľko obchodná spoločnosť Lesostav Zvolen a.s. a ani odporca v 2. rade finančné čiastky do dňa podania návrhu nevrátili ani nevyúčtovali, dostali sa do omeškania s vrátením finančných prostriedkov, ktoré boli osobne odovzdané odporcovi v 2. rade. Na základe písomnej výzvy zo dňa 25. 11. 2008 odporca v 2. rade listom zo dňa 01. 12. 2008 sám potvrdil prevzatie finančnej čiastky vo výške 1.250.000,- Sk v decembri 2005, je zrejmé a určité, že finančné prostriedky osobne prevzal. V tomto liste označuje, že peniaze odovzdal firme, kde v tej dobe pracoval. Preto navrhovateľ z dôvodu právnej istoty písomne doporučeným listom dňa 25. 11. 2008 vyzval na vrátenie finančných prostriedkov do 02. 12. 2008 a to obchodnú spoločnosť Lesostav Zvolen a.s., teda odporcu v 1. rade, kde vtedy bol zamestnaný odporca v 2. rade , na vrátenie finančných prostriedkov vo výške 1.250.000,- Sk do 02. 12. 2008 a zároveň aj odporcu v 2.rade. Keďže odporca v 2. rade ani odporca v 1. rade finančnú čiastku 1.250.000,- Sk do dňa podania návrhu nevrátili a ani neurobili žiadne relevantné vyúčtovanie použitých peňazí, dostali sa do omeškania a je tu dôvodná obava, načo peniaze použili, ak nemajú v obchodnej spoločnosti Lesostav a.s. Zvolen v

účtovnej evidencii o tejto skutočnosti žiadne relevantné doklady. Navrhovateľ požadoval vrátenie týchto finančných prostriedkov a keďže k mimosúdnej dohode nedospeli, v zákonnej lehote požaduje vrátenie týchto finančných prostriedkov cestou súdu aj od obchodnej spoločnosti a z dôvodu právnej istoty žaluje oboch odporcov.

Tunajší súd vo veci vydal platobný rozkaz č. k. 28Ro/378/2008-22 dňa 16. 04. 2010, voči ktorému odporca v 1. rade podal odpor, v dôsledku čoho došlo k zrušeniu platobného rozkazu, ktorý bol v konaní 28Ro/378/2008 vydaný.

Následne právny zástupca navrhovateľa písomným podaním zo dňa 10. 01. 2011 uviedol, že žalovanej istiny sa nedomáha od odporcov z titulu poskytnutej pôžičky, ale z titulu bezdôvodného obohatenia v zmysle § 451 Občianskeho zákonníka, pričom vo vyjadrení uviedol, že navrhovateľ peniaze odovzdal odporcovi v 2. rade na výzvu V. Q. ako predsedu predstavenstva alebo generálneho riaditeľa odporcu v 1. rade, pričom I.. Y. ich mal spoločnosti odporcu v 1. rade zúčtovať. Odporca v 2. rade bol poverený zamestnanec odporcu v 1. rade, čo deklaroval sám osobne pri prevzatí peňazí a deklaroval to aj V. Q., ktorý vydal telefonický pokyn spoločnosti navrhovateľa na odovzdanie peňazí určených tejto spoločnosti. Odporca v 2. rade prišiel do spoločnosti navrhovateľa a domáhal sa peňazí, ktoré mu na protipodpis boli odovzdané a deklaroval svoje poverenie od odporcu v 1. rade. Navrhovateľ špecifikoval žalobu v časti výšky príslušenstva tak, že sa domáha úroku z omeškania zo žalovanej istiny vo výške 9% ročne od 01. 12. 2008 do zaplatenia, pričom súd v rámci konania pred súdom konštatoval špecifikáciu návrhu v časti príslušenstva. Súd ďalej konal o návrhu navrhovateľa, ktorým sa domáhal zaplatenia žalovanej istiny s príslušenstvom špecifikovaným podaním navrhovateľa zo dňa 10. 01. 2011 z titulu bezdôvodného obohatenia.

Po začatí súdneho konania Okresný súd Banská Bystrica v konaní 2K/15/2002 začal konkurzné konanie voči spoločnosti Lesostav LTM s. r. o. so sídlom Lučenecká cesta 2266/6, 960 07 Zvolen, IČO: 36620527 a to uznesením zo dňa 03. 05. 2012, pričom za správkyňu konkurznej podstaty úpadcu ustanovil Mgr. Viktóriu Hellenbart. Keďže zo zákona došlo k prerušeniu súdneho konania na výzvu súdu správkyňa úpadcu listom zo dňa 19. 11. 2012 súdu oznámila, že dáva súdu súhlas na pokračovanie v súdnom konaní. Súd teda ďalej vo veci konal.

Podľa § 451 ods. 1 a 2 zákona č. 40/1964 Zb. (ďalej len OZ) kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 100 ods. 1 a 2 veta prvá OZ právo sa premlčí ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až § 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá je možné premlčané právo veriteľovi priznať. Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva.

Podľa § 107 ods. 1 a 2 OZ právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za 10 rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov, výsluchom svedkov, oboznámením sa so spisom tunajšieho súdu č. k. 17C/173/2009, písomnými dokladmi a zistil tento skutkový stav:

Štatutárny zástupca navrhovateľa I.. A. v konaní vypovedal, že sa jedná o vrátenie čiastky, ktorú navrhovateľ obdržal od firmy KINEX a.s. so sídlom Bytča, pričom tieto peniaze obdržali od tejto spoločnosti na základe zmluvy, ktorá bola uzavretá medzi navrhovateľom a spoločnosťou Kinex ohľadom vykonania diela. Jednalo sa o poskytnutie 100%-ných zálohových platieb, predmet diela realizovaný nebol. Práce mala vykonávať v subdodávke spoločnosť odporcu v 1. rade, pričom boli ubezpečení pánom Q., že tieto práce boli vykonané. Pán BI. v tom období bol ešte zamestnancom spoločnosti Kinex a.s. Bytča a bol predsedom predstavenstva odporcu v 1. rade. Peniaze fyzicky boli odovzdané odporcovi v 2. rade na základe toho, že odporca v 1. rade fungoval ako subdodávateľ a navrhovateľ za tie služby tieto peniaze odovzdal. Čo sa týka existencie zmluvy ohľadom subdodávky diela, vypovedal, že to bolo

len na základe ústneho dohovoru. Vrátenia peňazí sa domáhajú na základe toho, že spoločnosť Kinex a.s. Bytča žiada od navrhovateľa vrátenie týchto peňazí, keďže tvrdí, že práce realizované neboli. Keďže peniaze dal navrhovateľ odporcovi v 1. rade a to konkrétne odporcovi v 2. rade, o čom má navrhovateľ aj doklad, žiada, aby tieto peniaze im boli vydané a mohli oni uspokojiť pohľadávku spoločnosti Kinex a.s. Bytča. Už v čase uzatvárania zmluvy s Kinexom navrhovateľ vedel, že oni sami nebudú realizovať zmluvu o dielo, ale bude to prostredníctvom odporcu v 1. rade. Odporca v 2. rade bol v čase, keď preberal peniaze, zamestnancom odporcu v 1. rade. Za navrhovateľa odporcovi v 2. rade peniaze odovzdal pán Y.. Uviedol, že bolo začaté súdne konanie vo veci vrátenia zaplatenej zálohy na návrh spoločnosti Kinex proti navrhovateľovi.

Právny zástupca odporcu v 1. rade namietal, že odporca v 1. rade nie je pasívne legitimovaným účastníkom.

Štatutárny zástupca odporcu v 1. rade V. Q. uviedol, že nevie o žiadnej zmluve medzi navrhovateľom a spoločnosťou Kinex a o zmluve medzi navrhovateľom a odporcom v 1. rade. On nedal žiaden pokyn, aby žalovaná čiastka bola vyplatená od navrhovateľa k rukám odporcu v 2. rade. Všetky svoje právomoci on delegoval na riaditeľa spoločnosti I.. B., teda činnosť predsedu predstavenstva on nevykonával, ani spoločnosť neriadil.

Právny zástupca odporcu v 2. rade na pojednávaní dňa 03. 05. 2011 vzniesol námietku premlčania voči uplatnenému nároku.

Odporca v 2. rade vypovedal, že pokyn na vyplatenie prostriedkov dal pánovi Y. pán Q. s tým, že jeho telefonicky následne informoval, že má od pána Y. finančné prostriedky prevziať. Potvrdil, že on finančné prostriedky od pána Y. prevzal, pričom pán Y. bol spoločníkom u navrhovateľa a u odporcu v 1. rade bol zamestnaný ako ekonóm. Potvrdil, že o prevzatí peňazí boli vystavené doklady, ktoré on podpísal (doklady na č. I. 4 a 6). Ako účel platby na dokladoch je uvedená záloha Kinex Bytča, prvú čiastku 1.000.000,- Sk odovzdal pánovi Q. v ten istý deň, nikto iný pri tom prítomný nebol, on si nedal potvrdiť prevzatie peňazí, nakoľko konal z jeho príkazu ako zamestnanec firmy a taktiež nemal hmotnú zodpovednosť. Nie je mu známe, že by niekedy v minulosti takýto postup už bol realizovaný. Druhá platba 250.000,- Sk prebehla asi 3 dni po prvej platbe, takisto tieto peniaze doniesol mu pán Y., on peniaze potom odovzdal pánovi Q. na sekretariáte firmy, kde pracovala manželka pána Q., ona bola pri odovzdávaní prítomná.

Svedok I.. U. Y. v konaní pred súdom vypovedal, že v roku 2005 došlo k zmene vlastníckych pomerov u spoločnosti odporcu v 1. rade, keď vtedy získal balík 51% akcií Q., vtedy sa stal aj predsedom predstavenstva, je to štatutárny zástupca odporcu v 1. rade. Tento pracoval aj v období, keď bol predsedom predstavenstva u odporcu v 1. rade ako zamestnanec u spoločnosti Kinex Bytča, pričom požiadal navrhovateľa, keďže mal možnosť zabezpečiť zákazku pre odporcu v 1. rade, aby tieto zákazky prebehli cez navrhovateľa. Svedok v tom období bol zamestnancom odporcu v 1. rade a bol spoločníkom navrhovateľa. Navrhovateľ s týmto súhlasil, boli uzavreté zmluvy o dielo medzi navrhovateľom a spoločnosťou Kinex Bytča. Čo sa týka vykonania prác, navrhovateľ žiadne práce pre spoločnosť Kinex Bytča reálne nevykonal, boli ubezpečené, že práce boli vykonané prostredníctvom odporcu v 1. rade. Existoval protokol o prevzatí prác od objednávateľa. Navrhovateľ vystavil faktúry za vykonané práce pre spoločnosť Kinex, tieto boli zaplatené navrhovateľovi na účet bankovým prevodom a keďže navrhovateľ so zákazkou nemal žiadne problémy a ani nevykonal žiadne práce a teda nemal ani žiadne náklady, tak na návrh Q. tieto peniaze, ktoré prišli navrhovateľovi za vystavené faktúry, boli prostredníctvom pána Š. a manželky Q. odovzdané Q.. Keď prišli navrhovateľovi peniaze na účet, on (svedok) ich z účtu vybral, pôvodná suma bola 1.309.000,- Sk, on osobne odovzdal peniaze odporcovi v 2. rade spolu vo výške 1.250,- Sk na dvakrát a pani Q. odovzdal 160.000,- Sk. V roku 2007 bolo zistené, že práce pre spoločnosť Kinex údajne vykonané neboli, keďže spoločnosť Kinex od navrhovateľa žiadala vrátenie peňazí. Keďže spoločnosť Kinex Bytča začala peniaze vymáhať od navrhovateľa, navrhovateľ ich vymáha od tých, komu peniaze boli dané. On nevie čo urobil s peniazmi odporcu v 2. rade a pani Q.. Bol vystavený doklad o odovzdávaní peňazí (doklad na č. I. 4 a 6).

Svedok U. B. v konaní vypovedal, že v roku 2005 bol generálnym riaditeľom u odporcu v 1. rade. Medzi odporcom v 1. rade a navrhovateľom bola uzavretá rámcová zmluva o vykonávaní prác podľa jednotlivých objednávok, pričom prác bolo viacero. V tom čase I.. Y. bol konateľom spoločnosti u

navrhovateľa a zároveň bol zamestnancom spoločnosti odporcu v 1. rade. O tom, že I.. Y. vyplatil sumu, ktorá je predmetom sporu vie z rozprávania odporcu v 2. rade. Tieto peniaze boli vyplatené odporcovi v 2. rade za vykonávanie prác, ktoré mal vykonať odporca v 1. rade pre navrhovateľa. On z rozprávania odporcu v 2. rade vie, že peniaze boli dané štatutárnemu zástupcovi odporcu v 1. rade. Vypovedal, že financie, ktoré sú predmetom sporu podľa neho neprišli do spoločnosti odporcu v 1. rade, presne si to nepamätá. Nevedel sa vyjadriť, kedy sa dozvedel o tom, že odporca v 2. rade prevzal peniaze od spoločnosti navrhovateľa. Predpokladá, že tieto peniaze boli určené pre odporcu v 1. rade. Nevie sa vyjadriť či práce boli skutočne aj vykonané, pretože to bola zmluva medzi navrhovateľom a spoločnosťou Kinex Bytča. Vypovedal, že v iných prípadoch v hotovosti odmenu za iné práce vykonané odporcom v 2. rade navrhovateľ v hotovosti nevyplácal. Nevedel sa vyjadriť prečo práve v tomto prípade odplata bola vykonaná v hotovosti. Nevedel či bola vystavená faktúra a či tieto prostriedky boli zaúčtované u odporcu v 1. rade. On neoveril nikdy u pána Q. či peniaze od odporcu v 2. rade prevzal.

Svedkyňa L. Q. v konaní vypovedala, že ona bola účastníčkou konania v inom súdnom konaní, kde predmet sporu bol obdobný. Vypovedala, že nevie o tom, že by odporca v 2. rade v období rokov 2005 resp. aj 2006 odovzdal V. Q. nejakú hotovosť, ktorá by bola vo vyššej finančnej hodnote. Nebola prítomná pri žiadnom odovzdávaní peňazí od odporcu v 2. rade V. Q.. Ona v decembri 2005 sumu 160.000,- Sk od spoločnosti navrhovateľa neprevzala, príjmový doklad nikdy nepodpisovala, hoci takýto príjmový doklad bol. Nevie to vysvetliť, bol jej predložený takýto doklad, na ktorom bol jej podpis, peniaze neprevzala.

Právny zástupca odporcu v 1. rade na pojednávaní dňa 11. 04. 2013 vzniesol za odporcu v 1. rade námietku premlčania.

Súd zo spisu Okresného súdu Zvolen č. k. 17C/173/2009 zistil, že navrhovateľ Lesostav LTM s.r. o. Zvolen sa v tomto konaní domáhal voči odporcovi v 1. rade Lesostav Zvolen a.s. so sídlom podnikania Zvolen a odporčkyni v 2. rade L. Q. (svedkyňa vypočutá v konaní 9C/103/2010) zaplata sumy 5.311,03 EUR na rovnakých skutkových základoch t. j., že odporčkyni v 2. rade poskytol finančné prostriedky z tých istých dôvodov ako to bolo v súdnej veci. Návrh navrhovateľa bol zamietnutý, pričom v rámci odvolacieho konania konanie voči odporcovi v 1. rade bolo zastavené.

Z výdavkového pokladničného dokladu zo dňa 19. 12. 2005 vyplýva, že navrhovateľ vyplatil L. Š. - odporcovi v 2. rade sumu 1.000.000,- Sk, pričom v doklade ako účel je uvedené - záloha Kinex Bytča. Z výdavkového pokladničného dokladu zo dňa 22. 12. 2005 vyplýva, že navrhovateľ vyplatil odporcovi v 2. rade sumu 250.000,- Sk, pričom účel platby v doklade je uvedený Kinex Bytča. Prevzatie tejto finančnej hotovosti súd mal preukázané aj výpoveďou odporcu v 2. rade.

Navrhovateľ listom zo dňa 25. 11. 2008 vyzval odporcu v 2. rade o vrátenie finančných prostriedkov, ktoré navrhovateľ mu poskytol formou zálohy v roku 2005 vo výške 1.250.000,- Sk, zásielku odporca v 2. rade prevzal dňa 27. 11. 2008. Navrhovateľ listom zo dňa 25. 11. 2008 vyzval aj odporcu v 1. rade o vrátenie finančných prostriedkov s tým, že zamestnanec odporcu v 1. rade L. Š. prevzal v roku 2005 sumu vo výške 1.250.000,- Sk. Doklad o doručení výzvy súdu do spisu nedoložil.

Odporca v 1. rade listom zo dňa 23. 01. 2006 vykonal inventarizáciu pohľadávok a záväzkov, pričom navrhovateľovi zaslal túto inventarizáciu na odsúhlasenie zostatkov k 31. 12. 2005, z ktorého vyplýva zostatok pohľadávok odporcu v 1. rade voči navrhovateľovi vo výške 2.289.423,- Sk, pri položke neuhradené záväzky je uvedený stav 0,- Sk, takýto zostatok 06. 06. 2006 odsúhlasil navrhovateľ. Z ďalšej inventarizácie pohľadávok vykonanej odporcom v 1. rade voči navrhovateľovi ku dňu 31. 12. 2006 vyplýva pohľadávka odporcu v 1. rade voči navrhovateľovi vo výške 20.000,- Sk z faktúry č. FV 0600261, pričom správnosť zostatkov navrhovateľ potvrdil dňa 12. 02. 2007. Ani v jednej inventarizácii pohľadávok nie je uvedený nejaký záväzok odporcu v 1. rade voči navrhovateľovi a to ani záväzok z titulu uplatnenej pohľadávky v rámci tohto súdneho konania.

Z výdavkového pokladničného dokladu (v spise 17C/173/09) vyplýva, že dňa 19. 1. 2005 navrhovateľ vyplatil L. Q. sumu 160.000,- Sk za účelom - pôžička Kinex Bytča.

Z obžaloby Okresnej prokuratúry Žilina č. k. 3Pv 1045/07-43 vyplýva, že bola podaná obžaloba na Ing. Š. U., Ing. T. U., Ing. U. B., F. L., V. Q., ktorí spáchali trestný čin podvodu.

V notárskej zápisnici N 445/2008 je uvedené, že navrhovateľ dňa 19. 11. 2008 vyhlásil, že dlhuje spoločnosti Kinex Bytča sumu 1.309.000,- Sk, pričom táto suma predstavuje prevzatú zálohu, ktorý uhradil Kinex a.s., avšak fakturované práce neboli v skutočnosti dodané. Ďalej z Dohody o urovnaní zo dňa 07. 01. 2009 uzavretej medzi spoločnosťou Kinex a. s. Bytča a navrhovateľom vyplýva, že Kinex a.s. Bytča sa dohodol s navrhovateľom, že navrhovateľ uhradí Kinexu a.s. Bytča sumu 1.309.000,- Sk s tým, že navrhovateľ prijal od Kinexu a. s. Bytča na základe faktúry č. 2511035 sumu 773.500,- Sk, ktorá bola splatná dňa 05. 12. 2005 a na základe faktúry č. 2511036 sumu 5.500,- Sk, ktorá bola splatná 15. 12. 2005.

Súd vykonaným dokazovaním mal preukázať, že navrhovateľ sa pôvodne svojim návrhom domáhal od odporcov, aby mu tieto spoločne a nerozdielne zaplatili žalovanú istinu z dôvodu vrátenia pôžičky. Následne navrhovateľ žiadal zaplatať žalovanú istinu z titulu bezdôvodného obohatenia s tým, že práce, ktoré mali byť vykonané pre spoločnosť Kinex a.s. Bytča v subdodávke cez spoločnosť odporcu v 1. rade neboli vykonané, pričom však navrhovateľovi spoločnosť Kinex a.s. Bytča za tieto práce zaplatila sumu 1.309.000,- Sk, z ktorej čiastku 1.250.000,- Sk v dvoch čiastkách navrhovateľ vyplatil k rukám odporcu v 2. rade. Prevzatie peňazí odporcom v 2. rade potvrdil odporca v 2. rade, rovnako potvrdil, že výdavkové pokladničné doklady boli ním podpísané, následne on finančné prostriedky odovzdal V. Q., o čom však si nedal vystaviť žiadne potvrdenie, pri odovzdávaní sumy 1.000.000,- Sk prítomný nikto nebol, pri odovzdávaní sumy 250.000,- Sk bola prítomná L. Q., ktorá však pri svojej svedeckej výpovedi uviedla, že pri odovzdávaní žiadnych peňazí ona prítomná nebola.

Vzhľadom na zistený skutkový stav súd posudzoval uplatnený nárok ako nárok z titulu bezdôvodného obohatenia, tak ako sa toho domáhal v priebehu súdneho konania aj navrhovateľ. Z vykonaného dokazovania a to z vyjadrení účastníkov konania ako aj svedkov, súd jednoznačne zistil, že peniaze vo výške 1.250.000,- Sk, ktoré boli predmetom súdneho sporu navrhovateľ nikdy neodovzdal odporcovi v 1. rade, teda odporca v 1. rade sa potom nemohol bezdôvodne obohatiť na úkor navrhovateľa. Odporca v 2. rade síce tvrdil, že peniaze on odovzdal v tom čase predsedovi predstavenstva odporcu v 1. rade V. Q., túto skutočnosť však žiadnym spôsobom nepreukázal. Pokiaľ v konaní pred súdom vypovedal, že pri odovzdávaní sumy 250.000,- Sk bola prítomná aj L. Q., táto ako svedkyňa v konaní túto tvrdenú skutočnosť poprela. V konaní bolo jednoznačne preukázané, že žalovaná istina bola odovzdaná odporcovi v 2. rade, keďže však nebolo preukázané, že by odporca v 2. rade mohol preberať za odporcu v 1. rade finančné prostriedky, súd aj z tohto hľadiska považoval návrh navrhovateľa voči odporcovi v 1. rade za nedôvodný. Zástupca odporcu v 1. rade na ostatnom pojednávaní za odporcu v 1. rade vzniesol námietku premlčania, ktorú súd považoval za dôvodnú.

Čo sa týka odporcu v 2. rade bolo preukázané, že žalovanú sumu od navrhovateľa odporca v 2. rade prevzal. Nebol preukázaný právny dôvod prevzatia finančných prostriedkov odporcom v 2. rade od navrhovateľa, avšak s prihliadnutím na vznesenú námietku premlčania zo strany právneho zástupcu odporcu v 2. rade s tým, že výdavkové pokladničné doklady sú zo dňa 19. 12. 2005 a 22. 12. 2005, kedy došlo aj k odovzdaniu finančných prostriedkov od navrhovateľa odporcovi v 2. rade, pričom žaloba na súd bola podaná dňa 18. 12. 2008, posúdil súd vznesenú námietku premlčania za dôvodnú s prihliadnutím na uplynutie dvojročnej premlčacej lehoty, ktorá začala plynúť u sumy 1.000.000,- Sk dňa 19. 12. 2005 a premlčacia lehota uplynula dňom 19. 12. 2007 a u sumy 250.000,- Sk začala plynúť premlčacia lehota dňom 22. 12. 2005 a uplynula dňa 22. 12. 2007, teda návrh navrhovateľa bol podaný až po uplynutí dvojročnej premlčacej lehoty, súd návrh zamietol aj voči odporcovi v 2. rade z dôvodu premlčania.

Súd poukazuje na to, že v zmysle ustálenej súdnej praxe k bezdôvodnému obohateniu získanému plnením bez právneho dôvodu ak právny dôvod neexistoval od začiatku dochádza okamihom poskytnutia plnenia a týmto je tiež určený začiatok objektívnej premlčacej lehoty. Subjektívna premlčacia lehota začína plynúť odo dňa, keď sa postihnutý dozvedel, že plnil bez právneho dôvodu a komu plnil. V tomto prípade k bezdôvodnému obohateniu odporcu v 2. rade na úkor navrhovateľa malo dôjsť odovzdaním resp. prevzatím sumy 1.000.000,- Sk dňom 19. 12. 2005 a sumy 250.000,- Sk dňom 22. 12. 2005, pričom vzhľadom na už uvádzanú právnu kvalifikáciu tento dátum je aj dátumom začatia plynutia objektívnej a zároveň aj subjektívnej premlčacej doby. Vzhľadom k tomu, že táto premlčacia doba je dvojročná v zmysle § 107 ods. 1 OZ, námietka premlčania bola uplatnená dôvodne. Súd tiež poukazuje na to, že keďže uplynula dvojročná premlčacia lehota, čo je subjektívna premlčacia lehota pri práve na vydanie bezdôvodného obohatenia a účastník vzniesol námietku premlčania, súd nemôže premlčané právo priznať. Súd nezistil, že by zo strany odporcu v 2. rade resp. aj odporcu v

1. rade, pričom však žiadnym dôkazom nebolo preukázané v konaní, že by u odporcu v 1. rade došlo k bezdôvodnému obohateniu (došlo k úmyselnému bezdôvodnému obohateniu), nebol preukázaný ani priamy ani nepriamy úmysel obohatiť sa na úkor navrhovateľa. Súd tu ďalej poukazuje aj na to, že v celom uvádzanom právnom vzťahu je jedným zo zúčastnených aj samotný navrhovateľ, pričom uvedenú sumu podľa výdavkových dokladov vydával odporcovi v 2. rade navrhovateľ, pričom rozhodujúce je, že uvedené tvrdené bezdôvodné obohatenie malo vzniknúť aj zo samotného konania navrhovateľa, preto aj z týchto dôvodov začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby bolo potrebné stanoviť na deň, kedy toto plnenie bolo poskytnuté.

Vzhľadom už na hore uvedené súd preto návrh navrhovateľa zamietol ako nedôvodný, pričom súd opakovane uvádza, že navrhovateľ nepreukázal, že by sa odporca v 1. rade na jeho úkor bezdôvodne obohatil vo vzťahu k odporcovi v 2. rade hoci bola preukázaná skutočnosť, že navrhovateľ odovzdal odporcovi v 2. rade finančnú hotovosť, ktorá je predmetom súdneho sporu, navrhovateľ uplatnil nárok po uplynutí subjektívnej premlčacej lehoty na vydanie bezdôvodného obohatenia a keďže odporca v 2. rade uplatnil námietku premlčania súd nemohol navrhovateľovi premlčané právo priznať.

Keďže súd nepovažoval nárok navrhovateľa za dôvodný čo do zaplatenia žalovanej istiny, rovnako posúdil ako nedôvodný nárok aj v časti príslušenstva.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 151 ods. 3 O. s. p. s tým, že o trovách konania súd rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

§ 451 ods. 1, 2 zák. č. 40/1964 Zb.

§ 100 ods. 1, 2 veta prvá zák. č. 40/1964 Zb.

§ 107 ods. 1, 2 zák. č. 40/1964 Zb.

§ 151 ods.3 zák. č. 99/1963 Zb.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne v 3 vyhotoveniach (§ 204 ods. 1, prvá veta O. s. p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O. s. p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O. s. p.). Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3 O. s. p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O. s. p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O. s. p., t. j.

1) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov

2) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania

3) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený

4) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie

5) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný

6) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom

7) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát

8) súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O. s. p.), t. j.

1) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,

2) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,

3) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 O. s. p.,

4) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O. s. p.).